

FV/ac

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT D'ALELLA

IDENTIFICACIÓ DE LA SESSIÓ

Caràcter: extraordinari
Data: 22 de setembre de 2014
Horari: de les 20 h 05 min a les 20 h 35 min
Lloc: Sala de Sessions de la Casa de la Vila

ASSISTENTS

Sr. Marc Almendro i Campillo, regidor (ERC-SxA-AM)
Sr. José Bardes Conesa, regidor (Gd'A)
Sr. Francisco Javier Berzosa Hergueta, regidor (PP)
Sra. Ana Fernández i Amela, regidora (ERC-SxA-AM)
Sr. Andreu Francisco i Roger, alcalde-president (ERC-SxA-AM)
Sr. Vicenç Llorca i Berrocal, regidor (CiU)
Sra. Glòria Mans Cervantes, 3a tinent d'alcalde (PSC-PM)
Sra. Mercè Marzo Gómez, regidora (Gd'A)
Sra. Maria Isabel Nonell i Torras, regidora (ERC-SxA-AM)
Sr. Frederic Salas i Mañas, 2n tinent d'alcalde (ERC-SxA-AM)
Sra. Maria Teresa Vilaró i Comas, regidora (ERC-SxA-AM)
Sra. Cristina Xatart i Alzina, 1a tinent d'alcalde (CiU)

Assistits pel sotasignat secretari general de la Corporació, Sr. Félix-José Valdés Conde.

Excusa la seva absència la Sra. Rosa Rubio i Munné, regidora (CiU)

ORDRE DEL DIA

- 1.- Moció dels grups municipals d'Esquerra Republicana de Catalunya + Sumem per Alella i Convergència i Unió de suport del món local a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9 de novembre de 2014.

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

Al poble d'Alella, el dia 22 de setembre de dos mil catorze, essent les 20 hores 5 minuts, a la Sala de Sessions de la Casa de la Vila i sota la Presidència de l'I·l·m. Sr. alcalde, Andreu Francisco i Roger, es reuneix el Ple de l'Ajuntament en sessió pública extraordinària.

Constatada l'existència del quòrum necessari per a la seva vàlida constitució, l'alcalde obre la sessió i es passa a tractar l'assumpte inclòs a l'ordre del dia, recaient sobre aquest punt l'acord que a continuació s'indica:

1.- MOCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA + SUMEM PER ALELLA I CONVERGÈNCIA I UNIÓ DE SUPORT DEL MÓN LOCAL A LA CONVOCATÒRIA DE CONSULTA SOBRE EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA DEL 9 DE NOVEMBRE DE 2014.- El Sr. alcalde ret compte de la proposta dels grups municipals d'Esquerra Republicana de Catalunya + Sumem per Alella i Convergència i Unió, la qual literalment diu:

“Com qualsevol altre poble del món, els catalans i les catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en un cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa

300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014, també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest Onze de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats, han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la

democràcia i, per tant, insta el Govern i el Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica, els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per a la conquesta dels seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina. Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dóna empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Artur Mas convoca la ciutadania de Catalunya per a la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

Per tot això, els grups municipals d'Esquerra Republicana de Catalunya + Sumem per Alella i Convergència i Unió, proposen al Ple municipal l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament d'Alella amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.

SEGON.- Donar ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.

TERCER.- Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametan de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del

Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.”

El Sr. alcalde manifesta que estan fent història. Passi el que passi en aquestes properes setmanes, allò que han estat fent aquestes darrers mesos com a poble i allò que ha d'esdevenir, es recollirà, de ben cert, en els llibres d'història. Una majoria social, una part molt important de la seva societat, ha decidit que vol emprendre el seu futur col·lectiu com a poble i vol decidir què i com volen governar-se d'ara en endavant. El paper dels ajuntaments en aquest procés ve de lluny i el compromís ha estat, és i serà, per tal que la ciutadania d'Alella, la ciutadania de Catalunya, pugui expressar-se sobre si volen un Estat propi o si ja els està bé com estan ara. Com a representants d'aquesta ciutadania volen que sigui la ciutadania, la gent, qui decideixi com volen afrontar aquest futur. És per això que els grups d'Esquerra Republicana de Catalunya + Sumem per Alella i de Convergència i Unió porten aquesta moció aquí perquè el Ple es posicioni i decideixi quin serà en aquest procés, d'aquí al 9 de novembre, el rol que haurà d'assumir aquest Ajuntament. Ell no ho acostuma a fer, però llegirà el contingut de la moció perquè tots sàpiguen què és el que estan acordant l'Ajuntament d'Alella i la majoria d'ajuntaments del país entre avui, especialment avui, i aquests propers dies d'aquesta setmana, en espera, havent el Parlament de Catalunya aprovat per una amplíssima majoria la Llei de consultes, amb 106 vots a favor sobre 134 dels assistents en aquell plenari, i el moment en què el President de la Generalitat convocarà la consulta per al proper 9 de novembre. A continuació procedeix a llegir la moció ja transcrita anteriorment.

La tinent d'alcalde Sra. Xatart manifesta que avui es feliciten de poder portar aquesta moció al Ple i que la puguin votar, i que tot els grups municipals que són aquí puguin dir-hi la seva. Pensen que votar no divideix, votar uneix. La setmana passada, Escòcia va tenir un referèndum que es va desenvolupar amb una absoluta normalitat, amb una convivència exemplar, entre els partidaris del sí i del no, i amb un respecte absolut pel resultat final. La votació d'Escòcia va comptar amb una àmplia participació. De fet, Escòcia no tenien ni tan suport ni tanta mobilització com han tingut ells aquí, a

Catalunya. Però el que els demostra és que en un estat de dret, el vot i la democràcia no divideix, sinó que serveix per unir, per unificar, per clarificar i perquè tothom pugui defensar la seva posició. Des de Convergència, el que demanen a l'estat espanyol és que segueixi l'exemple del Primer Ministre britànic. Que no tingui por al diàleg, però sobretot que no tingui por a la democràcia, i que els permeti la seva consulta, la consulta del 9 de novembre. El Primer Ministre la setmana passada va reconèixer que ell hauria pogut bloquejar el referèndum escocès, que podia haver dit que no es celebrés, però que té unes fermes conviccions demòcrates i que, per tant, per això ho va permetre. Entenen que votar és la solució. El conflicte entre Catalunya i Espanya és un conflicte polític també, i que, per tant, necessita una solució política. És un procés que compta amb el suport d'una molt àmplia majoria política i social d'aquest país. El que ells demanem és que el dia 9 de novembre el seu poble i el seu país pugui exercir aquest dret. El dret a decidir el seu futur en llibertat, el dret d'aquesta autodeterminació, el dret que ells també puguin votar.

La regidora Sra. Marzo manifesta que des de Gent d'Alella, tot i que són una agrupació electoral de caire local, també s'han manifestat sempre a favor del dret a decidir i donen ple suport a aquesta moció. Esperen realment que aquest referèndum es dugui a terme el dia 9 de novembre i que tots els alellencs i les alellenques puguin votar i expressar cadascú el seu vot.

El regidor Sr. Berzosa manifesta que, en primer lloc, vol manifestar el seu humil lament o queixa pel fet d'utilitzar aquest Ajuntament per donar cabuda a una moció, la que porten a aquest Ple, que no deixa de ser una moció de dues associacions: l'Associació de Municipis per la Independència i l'Associació Catalana de Municipis. Amb tota humilitat, aquest regidor entén i desitjaria que la figura del Ple extraordinari, que generalment té un cost afegit per a l'Ajuntament, i no és el cas, perquè és cert que els seus companys regidors han renunciat a la compensació econòmica que per la seva assistència a aquest Ple els hagués reportat i hagués generat aquesta despesa, ja que hi han renunciat i no serà el cas d'aquest Ple. Però a aquest regidor li hagués agradat, li agradaria, que els

Plens extraordinaris es convoquessin per exemple per requerir o interpel·lar la Generalitat de per què no paga els deutes que té amb els municipis, entre ells el seu. Que són temes que afecten molt més a l'àmbit local i a Alella en particular. Dit això, fer aquest ús partidista de l'Ajuntament per recolzar una consulta que no té cabuda en la legalitat democràtica que regeix la vida dels ciutadans d'aquest país i de l'estat espanyol en el que a data d'avui, els agradi o no, estan incorporats o inclosos, doncs també resulta lamentable pel Partit Popular o pel grup municipal del Partit Popular. El cert és que Catalunya al llarg de la seva història mai ha tingut tantes competències com les que té en aquest moment, ni tanta sobirania política.

El Sr. alcalde manifesta que ho dirà una vegada. Si volen que els respectin han de respectar. Per tant, deixaran que el regidor de Partit Popular continuï amb la seva exposició.

El regidor Sr. Berzosa dóna les gràcies al Sr. alcalde. Deia que, al seu judici i del grup municipal del Partit Popular, Catalunya en aquest moment gaudeix de la cima de competències executives i competències polítiques del llarg de la seva història. En el tema de la consulta, és clar que està bé preguntar què és el que volen, cap a on volen anar, està molt bé. Però quan pretenen viure en democràcia o en la democràcia que els ha tocat viure, s'han d'adequar al marc legislatiu que regeix, dibuixa, emmarca aquesta democràcia. La democràcia està al carrer, diuen. Sí, però la democràcia que està al carrer es manifesta després a través de les eleccions, a través de les urnes. I les convocatòries electorals en el seu país són varies, diferents, en funció del marc polític al qual pretenen donar cobertura. Les lleis en democràcia es canvien per majories, perquè el poder legislatiu, i no és un invent del Partit Popular, és un invent del liberalisme, és el que té la competència de promulgar, redactar, elaborar les lleis. És a dir, les lleis van de dalt a baix, de dalt s'entén els diferents parlaments, el Congrés amb els seus diputats, el Senat, el Parlament de Catalunya, en aquest cas, cap a baix. I d'alguna forma hi ha una correspondència o una comunicació entre ambdós vasos. No deixa de ser cert que aquest nivell superior es nodreix o s'elegeix mitjançant el sufragi universal que neix des de la

base. Així es promulguen, així s'elaboren, així es redacten, així s'aproven les lleis que marquen el joc democràtic. No es poden desobeir ni es poden ignorar i menys per aquells que tenen la consideració de polítics o que tenen un mandat, i són polítics electes, tenen el mandat d'alguns ciutadans que els han votat. Tenen la doble qualitat o condició de respectar i fer respectar les lleis. De fet, alguns d'ells, quan accedeixen a la condició de regidor usen una fórmula que és la de "Per imperatiu legal". Ells juren acatar, guardar i fer guardar la Constitució, norma suprema del marc legislatiu que regula la societat per aquest imperatiu legal. Per canviar les lleis, cal guanyar majories en les eleccions que correspongui. I una vegada guanyades les majories es preparen, s'elaboren, es negocien, es consensuen, es treballen i s'acaben aprovant les lleis. El dret a l'autodeterminació, al qual fan referència, és un dret que neix bàsicament després del segon conflicte mundial del segle passat, després de la Segona Guerra Mundial. Es recull en la Carta de creació de Nacions Unides, no així de la Societat de Nacions precursora. I és un dret que va referit exclusivament a aquelles nacions, a aquells països fruit del colonialisme de les potències sobretot europees de finals del segle XVIII i XIX. És en aquest marc descolonitzador en el qual es genera, o l'organització de Nacions Unides genera el dret de l'autodeterminació. És un dret per a territoris colonitzats. I Catalunya ni és ni ha estat mai colònia de ningú, sinó que ha estat, és i esperen, si més no des del seu grup municipal i del partit que ell representa, que continuï sent part integrant d'Espanya. Sí que és cert que en algun moment ha tingut alguna dependència com a territori, no tant com a territori sinó en funció de les relacions en el seu moment, personals, de vassallatge més feudals. I sí que han tingut alguna dependència d'entitats o senyors superiors, perquè, en definitiva, Catalunya o la seva Catalunya, neix de les reminiscències dels comtes gots visigots, i, per tant, les relacions de vassallatge queden emmarcades en la dependència del comte de Barcelona principal dels comtes catalans a la corona d'Aragó. I d'aquella corona d'Aragó que era bandera, que és el senyal, la senyera, la seva actual senyera, d'aquella corona d'Aragó, es dona hegemonia a la resta de regnes que conformen els territoris hispànics mitjançant el matrimoni amb la reina de Castella, generant la unió dels Reis Catòlics i l'hegemonia de Castella que fins a aquell moment no havia estat potència hegemònica. El Sr. alcalde ha fet referència a l'aval del Consell de garanties estatutàries. Ha oblidat dir o

ha omès, potser per les preses de la seva intervenció, que aquell aval del Consell de garanties estatutàries només ha comptat amb cinc dels nous vots. És a dir, que només ha comptat amb els vots dels representants proposats per Convergència i Unió i pel seu partit, Esquerra Republicana de Catalunya. Ja que els representants en el Comitè de garanties estatutàries del Partit dels Socialistes de Catalunya, del Partit Popular de Catalunya, d'Iniciativa de Catalunya – Els Verds, es van oposar justament a la concessió d'aquest aval. I quan representants del PSC i del Partit Popular de Catalunya van preguntar per la constitucionalitat de la pregunta que es pretén realitzar, ni tan sols van contestar, perquè saben els seus representants que aquestes preguntes no tenen empara constitucional, ni tan sols estatutari per l'Estatut vigent de Catalunya. La independència de Catalunya no és una competència de la Generalitat de Catalunya. Utilitzar aquesta llei per fer un referèndum independentista vulnera, entre altres, l'article 122 de l'actual Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que les consultes han de realitzar-se sobre competències pròpies de la Generalitat. La portaveu de Convergència i Unió feia referència al referèndum escocès com exemple a seguir. Ell creu que s'ha publicat molt aquests dies sobre els resultats d'aquest referèndum i no s'estendrà massa. Simplement fer dues breus consideracions per il·lustrat a aquells que no ho sàpiguen. El Regne Unitat de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord, entre altres coses no té constitució escrita. Les lleis angleses són lleis consuetudinàries, el dret comú anglès no té constitució. Escòcia, igual que Gal·les, eren regnes independents, i Escòcia, en concret, en el segle XVIII els seus representants varen acordar la integració juntament amb el regne de Gal·les i el d'Anglaterra, en aquell regne, aquell ens superior que era el Regne de Gran Bretanya i Irlanda del Nord. És a dir, els orígens són totalment diferents. Resulta que és el propi Parlament britànic qui en té la competència, al no tenir aquest encorsetament legal constitucional, el que pot acordar convocar consultes com la celebrada fa tan sols uns dies. Però és que, a més, resulta que aquella consulta que es va pactar prèviament i acordar pel Parlament Britànic fa dos anys, els escoceses han arribat a aquesta consulta després de dos anys d'explicar exactament què farien el dia següent, en el supòsit que els ciutadans escocesos haguessin optat per la independència del Regne o la seva integració en el Regne Unit de Gran Bretanya. Dos anys d'explicacions als ciutadans, d'ensenyar-los,

de preparar el dia després. Quelcom que a Catalunya, entre altres coses, no tenen, el dia 10 de novembre serà una incògnita, suposant que aconseguixin realitzar aquesta consulta i que el resultat sigui el “Sí Sí” que pretenen. I, al final, després de dos anys d’il·lustrar els ciutadans escocesos sobre el que pretenien els que van proposar el referèndum, ha resultat que la majoria silenciosa, aquella per la qual ningú apostava, és la que, finalment, ha obtingut un percentatge major en les urnes i han manifestat la seva voluntat de seguir sent membres del Regne Unit, seguir formant part de la Unió Europea, seguir donant estabilitat a la situació d’Escòcia, perquè junts sempre es guanya. Li encanta la forma amb què respecten les opinions que no els complauen, és impressionant.

El Sr. alcalde demana silenci al públic.

El regidor Sr. Berzosa manifesta que queda clar que el grup municipal del Partit Popular votarà no a aquesta proposta. Aquest regidor, repeteix, votarà no a aquesta moció si el respectable respecta, sabent que en realitat aquest vot que és un no, igual que a Escòcia, serà un sí. Un sí a la democràcia, un sí a l’estat de dret, un sí a la convivència, un sí a Catalunya, un sí a Espanya i un sí a Europa. Moltes gràcies.

La tinent d’alcalde Sra. Mans serà més breu que el Sr. Berzosa. Avui es troben davant d’una moció de suport del món local a la convocatòria de consultes sobre el futur polític de Catalunya amb la consulta programada el 9 de novembre de 2014. Aquesta moció té dues parts, l’expositiva dels motius i la dels acords. L’expositiva on es fa un repàs històric dels 300 anys de vida política a Catalunya, amb les dates històriques de la Guerra de Successió, el centenari de la Mancomunitat de Catalunya, el 75 aniversari de l’entrada de les tropes franquistes a Barcelona, el final de la Guerra Civil, i el que tots saben que va significar per a Catalunya la dictadura de Franco. La moció també els explica que fa 5 anys de la primera consulta popular que es va celebrar a Arenys de Munt, i s’indica una data que és clau en tot aquest procés, la sentència del Tribunal Constitucional, a instàncies i pel recurs presentat pel PP, per la qual s’anul·la una part de l’articulat de

l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006, aprovat pel Parlament i referendat pel poble de Catalunya. En aquell marc polític, que va des del 2006 fins a la sentència del Tribunal Constitucional de l'2010, el Partit Popular hi ha jugat un paper destacat, fent campanya arreu de l'estat en contra de la voluntat del poble de Catalunya de millorar el seu autogovern. L'eliminació definitiva de l'Estatut de 2006, impulsat pel president Maragall, va marcar el camí que els ha dut a l'actual situació política. Des d'aleshores i fins a dia d'avui hi ha hagut mobilitzacions ciutadanes, destacant les de cada Onze de setembre, que reclamen en la seva essència el dret a decidir. És a dir, a poder votar el futur polític de Catalunya mitjançant una consulta i a través d'una pregunta pactada el passat més de desembre de 2013 per Convergència i Unió, Esquerra Republicana, Iniciativa i la CUP. La moció també parla d'aspectes socials com la defensa i l'ampliació de l'estat del benestar, la lluita contra l'atur, la pobresa i les desigualtats i també contra la corrupció sense excuses ni excepcions. Es demana votar a favor de la consulta del 9 de novembre, donar suport al president de la Generalitat i al seu govern, així com als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta dins del marc legal de la recent aprovada llei de consultes. El PSC, partit que no va formar part de la mesa negociadora, ni de la data, ni de la pregunta de la consulta del 9 de novembre, sí que ha donat el seu vot favorable a la llei de consultes recentment aprovada. El PSC avala la llei de consultes perquè entenen que és avançada, en termes comparatius, a altres normes sobre participació ciutadana, i, com a tal, és una eina molt útil per realitzar consultes sobre competències pròpies de la Generalitat. El PSC també fa una crítica, i que s'entengui una crítica constructiva, als partits que han acordat la data i la pregunta, perquè la consulta del 9 de novembre, en el cas que s'arribi a fer, no tindrà un caràcter vinculant i els seus resultats no tindran l'efecte polític desitjat. Prèviament a la data i a la pregunta del 9 de novembre, el Parlament de Catalunya, tot i sabent el no rotund de Madrid, va buscar la via del traspàs de la competència del 150.2 per poder convocar el referèndum. Les pressions polítiques en què es van fer les coses i la falta de diàleg profund amb Madrid, van provocar la negativa i el viatge inútil al Congrés dels Diputats. Això no obstant, va ser l'excusa perfecta per posar data i pregunta a la consulta del 9 de novembre. Tot i que l'única via possible i perquè els resultats siguin efectius des del punt

de vista polític, per consultar al poble de Catalunya cal un referèndum vinculant i acordat, tal i com s'ha fet recentment a Escòcia. Dit això, avui, però, el seu vot particular, en aquest grup municipal, i ja l'avança ara, serà de suport, perquè entén que tot i que no s'ha triat el camí correcte, el dret d'un poble a poder votar, és un dret universal, que la democràcia moderna ha de possibilitar sense traves i s'ha de poder assumir amb tota naturalitat. Gràcies.

El Sr. alcalde manifesta que expressats i posicionats els diferents grups municipals, simplement volia acabar dient, abans de posar-ho a votació, que la ciutadania de Catalunya el 25 de novembre de 2012 es va expressar en les darreres eleccions al Parlament de Catalunya i van expressar-se donant un mandat en els seus representants per tal que es pogués dur a terme, dins d'aquesta legislatura, una consulta o un referèndum. Que es consultés a aquesta ciutadania sobre quin futur es volien donar. I això és el que estan fent avui aquí i ho està acordant la majoria del Parlament de Catalunya, el govern de Catalunya i el president d'aquest govern de Catalunya. El que fan és obeir el mandat de la ciutadania de Catalunya per tal, com deia abans, de decidir quin futur es volen donar i si aquest futur, com és en el seu cas, és que sigui un futur de llibertat aconseguint aquest estat propi, aquest estat a nivell de la resta d'estats, de la resta de nacions europees, per poder parlar de tu a tu amb elles i tenir un reconeixement que fins a data d'avui no han tingut.

A continuació, la Presidència sotmet a votació la moció. Hi voten a favor el Sr. alcalde, els tinents d'alcalde Sres. Mans i Xatart, i Sr. Salas, i els regidors, Sres. Fernández, Marzo, Nonell i Vilaró, i Srs. Almendro, Bardes i Llorca; hi vota en contra el regidor Sr. Berzosa. En conseqüència s'aprova la moció.

I no havent-hi més assumptes a tractar, la Presidència alça la sessió, essent les 20 hores 35 minuts, de la qual s'estén aquesta acta que, com a secretari, CERTIFICO.